12/09/2021

Εις Πρεσβύτερον χειροτονία ενός Καθηγητή Φυσικής Αγωγής

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Δημητριάδος και Αλμυρού

Την εις Πρεσβύτερον Χειροτονία του Διακόνου π. Νικολάου Φουτζόπουλου τέλεσε την Κυριακή στον Μητροπολιτικό Ιερό Ναό Αγίου Νικολάου Βόλου ο Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ιγνάτιος.

Ο νέος Πρεσβύτερος, 49 ετών, **είναι Καθηγητής Φυσικής Αγωγής, έγγαμος και πατέρας δύο τέκνων και δευτεροετής σπουδαστής της Σχολής Βυζαντινής Μουσικής** της Τοπικής Εκκλησίας. Στην Θεία Λειτουργία **παρέστησαν ο Βουλευτής Μαγνησίας Κων/νος Μαραβέγιας** και πλήθος κόσμου, τηρουμένων των μέτρων για την προστασία της δημόσιας υγείας.

Στην ομιλία του ο Σεβασμιώτατος παρατήρησε ότι «γεγονότα σαν κι αυτό αποδεικνύουν την πρόνοια του Θεού μέσα στην πνευματικώς στείρα εποχή μας. **Για να ενεργήσει η πρόνοια του Θεού χρειάζεται η εμπιστοσύνη μας και η υπακοή μας στο θέλημα του Θεού** και η καρδιακή μας αγάπη». Ο κ. Ιγνάτιος εξήρε την προσφορά στην κοινωνία μας οικογενειών με πίστη, που είναι ικανές να

κάνουν τη διαφορά: «κατανοεί, λοιπόν, κανείς ότι ζει Κύριος ο Θεός και παρά την εκκοσμικευμένη εποχή μας, ο Θεός ενεργεί θαυματουργικά».

Ο Σεβ. Ποιμενάρχης μας επεσήμανε στον νέο Πρεσβύτερο «ότι **το Άγιο Πνεύμα θα πληρώσει όλο σου το είναι.** Είναι Αυτό που δίδει δύναμη και στους πλέον αδύναμους, για να μπορέσουμε να φανούμε αντάξιοι στην κλήση του Χριστού, του Οποίου την Ιερωσύνη υπηρετούμε. Είναι Αυτό που μας καθιστά ικανούς να τελούμε το Μυστήριο της Ευχαριστίας, που γίνεται για τον λαό μας και για να ενώσουμε τον λαό με τον Χριστό. Έτσι γινόμαστε όλοι ένα μεταξύ μας. Γι' αυτό, υπηρετούμε το έργο της ενότητος. **Δεν είμαστε δικαστές των ανθρώπων, αλλά διακονούμε το Μυστήριο της σωτηρίας τους…** Εισέρχεσαι σε μία οικογένεια, που δεν είμαστε αναμάρτητοι, αλλά αγωνιστές, προκειμένου να φέρουμε εις πέρας το έργο που μας ανέθεσε ο Χριστός. Όλοι, στην εποχή μας, περιμένουν να δουν τα στίγματα του Χριστού στα δικά μας χέρια, τα δουν τί σημαίνει εκκλησιαστικό φρόνημα, που διακυβεύεται, δυστυχώς, στις μέρες μας. Θα νιώσεις πολλές φορές μεγάλες πνευματικές χαρές, αλλά πρόσεξε, τότε, τον κίνδυνο της πνευματικής αυτάρκειας, της αυτονόμησης. **Μη ξεχάσεις ποτέ ότι ανήκεις στον Χριστό και ότι με τον Επίσκοπο και τους συμπρεσβυτέρους σου διακονείς μία Εκκλησία.** Το εκκλησιαστικό φρόνημα επιβάλλει κανείς να μη θεωρεί τον εαυτό του ικανότερο από τους άλλους, αντιθέτως, εκείνος που έχει χαρίσματα και τάλαντα να γίνεται ο ταπεινότερος όλων, ει δυνατόν να χάνεται. Τότε αγιάζονται το έργο μας και οι ψυχές και γινόμαστε όντως πνευματικοί και διακονούμε αυθεντικά το έργο του Θεού».